

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 korona
Fél évre	2 korona
Negyed évre	1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Fonákságok.

Ha kissé széjjel tekintünk társadalmi életünkben, elszomorító jelenségeket látunk.

Nincs meg a kellő harmónia, hiányzik az a láncolat, nem találjuk meg azt a kapcsot, mely a polgárokat együvé fűzné.

Az emberek egymás közötti és egymáshoz való viszonya, lehet mondani, igen meglazult, rideg lett az utóbbi esztendő alatt. Ahelyett, hogy a civilizáció, a haladás, a felvilágosodottság intímabb, meghittebb kapcsolatot teremtetett volna, ahelyett, hogy ápolták volna a barátságot, az összhangzatos szellemet s mint szorosabb kötelék létesült volna a társadalom minden osztálya, valamennyi rétege között, — elidegenedtek, mérföldes távolságokra elhúzódtak egymástól az emberek.

A rangosztály, a fokozat kiélesítette az ellentéteket, a kasztrendszer megmarad csorbitatlan hatalmában és vörös fonálként húzódik végig társadalmi életünkön a tekintély firtatása, majmolása.

A felsőbb tízezrek elzárkóznak az alsóbb százazrek elől, ezek meg el-sáncolják magukat a legalsóbb milliókkal szemben.

Mindenki előkelőnek tartja magát, mert alatta vél nálánál kisebbet is. Mily hetykén, mily dölyffel beszél a birtokos a kereskedőről, aki viszont csak fitymálva beszél az iparosról és az alantasabb munkásról.

Nem annyira a belértéket, a szep-lőtlen tisztas munkát mérlegeli a társadalom, mint inkább egyesek munkakörét, hivatását nézik le szokatlan göggel, undorító kevélységgel.

Mindebből azt a következtetést kell levonnunk, hogy a társadalom előtt vajmi kevés becsben áll a tisztességes, becsületes kenyérkereset. A munka nyilván szegény, ha valamely alantasabb formában végeztetik.

Nálunk ez az erős osztályozás meg van, mert kevés kivétellel mindenki ur akar lenni, és annak is tartja magát. Aki fölötte áll, az imponál neki, bár tele irigységgel van iránta, aki pedig alatta van, az semmi, az senki, annak az ő kegyét kell keresnie, mint ahogy ez a nálánál feljebb levő kegyeit hajhászsa.

De bezzeg, ha a sors egyikre-másikra ráteszi sujtó kezét, helyzete rosszabbodik, kilátás, remény nincs valamit elérni, hogy szakmájában, hivatása terén kenyerre legyen, nem gondol az a hivatalnok, az a kereskedő, az az iparos esetleg arra, hogy jobb

dolog hijján valamelyes más munka után nézzen, mely nem tartozik ugyan rendes munkái közé és alantasabb is, de kenyeret nyújthat, betevő falatot biztosíthat. Ezt megalázzónak, lealacsonyítóknak, megszegyenítőnek tartja.

S hányan vannak, kik rettegven, irtóztván az alantas, bár tisztességes munkától s ha alkalmuk van rá, nagy lelki nyugalommal más vagyponhoz, idegen tulajdonhoz nyulnak, csak hogy kenyerük legyen. Ezt nem tartják szégyennek, bűnnek, vétéknek! Inkább hajlandók rabolni, lopni, sikkasztani, mint csomagokat hordani, peracet ujságot vagy bármi mást árusítani. Az előbbi szerencsével járhat s akkor nem kell nélkülözni, nem tud róla a világ és továbbra is ur az ur. Az utóbbi megbélyegző, megszegyenítő, arcpirító valami, az ismerősök kinevetik, lenézik, messzünnen elkerülik.

Az az eset is fennálhat, hogy a munkanélküli ember, ki munkakörében nem talál alkalmazást és más munkától — ami szerinte lealacsonyító — irtózik, Amerikába vitorlázik szerencsét próbálni. Kapkod fűhöz-fához, eredménytelenül és végül belátja, hogy azon a földrészen hullanak az aranyak az ember markába, itt is tekintélyes a munkanélküliek száma, de még igen tekintélyes egyének sem tartózkodnak semminő tisztességes, jóra való munkától. Nem restel tehát legvégül munkát vállalni az ilyen uri ember és el megy cipőt tisztítani, pincérkedni, lépcsőt síkálni Amerikába, hol semmi sem arcpirító, semmi sem megbélyegző, ami tisztességes munka, hol nem nézi le egyik a másikat, hisz maguk a legnagyobb milliárdosok, a dollárok királyai is a legalacsonyabb sorból küzdöttek föl magukat komoly, becsületes munkával.

Hány oly hír járja be hazai lapjainkat, hogy egy intelligensebb foglalkozású egyén idehaza nem boldogulván, odakünn mindennel megpróbálkozott, amivel hazánkban nem merészkedett volna foglalkozni, félvén a társadalom az ismerősök, a környezet csufolódásaitól, elitelésétől és kerülésétől.

Hiába ezen erősen kiéltelenedő kirívó, csufos szokásokon kellene tul tenni magát társadalmunknak. E kinövések okozzák a uap-nap utáni elérítő bűncselekményeket, e visszás állapotoknak tudhatók be a gyakori csalások, lopások, sikkasztások, mert mindegyik úgy akar a társadalomban, a társaság előtt megjelenni, ahogy — módjában nincs. Többet óhajt, mint amire képes, többet kell mutatnia, mint amennyire szerény viszonyai meg-

engedik. Így keletkeznek aztán a kétségbeejtő állapotok, a bűnös manipulációk, a nagyarányu kivándorlások.

Ez az út a biztos elzűlléshez, a legborzalmasabb fertőhöz vezet. Föl kell rázni még idejében a társadalmat mélységes lethargiájából, még idejekorán észre kell téríteni. A társadalom egyes rétegein mulik, hogy visszahelyezék a társadalmi életet arra a magaslatra, mely azt a műveltség mai foka, a tisztesség és becsületeség révén megilleti.

Közgyűlés.

Mindszent község képviselőtestülete e hó 4-én tartotta május havi rendes közgyűlését a község házában kirívóan gyarló tanácskozási termében, a képviselő uraknak csekély számával ugyan, de annál nagyobb érdeklődésük közepette.

Ritka eset, hogy a mindszent közgyűlésekről külön rovat alatt számoljunk be; mert hiszen tisztesség adassék ennek a derék erkölcsi szervezetnek, hozzá vagyunk ma szokva, hogy egyes képviselők nagyon sok esetben visszaélnék kiváltságos helyzetükkel, s a közgyűlési tanácskozások méltóságát annyira aláássák, hogy vitatkozásaikat komoly ember szemüvegén át nézni alig lehet. Annál szívesebben jegyezzük azonban föl, hogy a legutóbbi közgyűlés tanácskozásai a szönyegen fekvő kérdések nagy fontosságához teljesen méltó komolysággal folytak le, s örömmel láttuk, hogy a máskor széthúzó elemek ez úttal szabad teret engedtek a tárgyilagos gondolkodásnak.

Első tárgya volt a közgyűlésnek Vigh Gyula indítványa a községi földek határainak állandó megjelölése iránt. A közgyűlés az indítványt magáévá tette. Csodálatos azonban, hogy ily közérdekű dolgot még ma is tárgyalatni kell, hiszen a mezőrendőri törvény alapján a határjelzésnek már tíz esztendő előtti meg kellett volna történnie.

A mindszent-hódmezővásárhelyi vitás határut kérdése kísértett ez után. A jó vásárhelyi szomszédok erőnek erejével tőlünk akarnak a maguk számára egy dűlőhöz szükséges területet szerezni. A képviselőtestület a kiküldött bizottság jelentése alapján megtagadta az ut fenntartását, abból az eivből indulván ki, hogy akinek utra van szüksége, az maga csinálja meg és tartsa fönn azt.

A községi temető hasznosítása körül vitássá vált jogviszonyok — közmegelegedéssel békés rendezést nyertek.

A temetői rend és hasznosítás fölött való intézkedés jogát a község közönsége kifejezetten, az egyházak lelkészei számára biztosította, ami nagyon helyes elhatározás.

Ezen ügy tárgyalása közben történt, hogy főtisztelendő Kádár Szilveszter ur, községünk

nagyérdemű róm. kath. plébánosa, egy takarékpénztári könyvet adott át az elnöklő bírónak, jelezvén, hogy ezen könyvön vannak elhelyezve a katolikus temető hasznosításából eddigelé hozzá befolyt jövedelmek. Ha figyelembe vesszük, hogy e cimen a községnek eddigelé jövedelmei soha nem voltak, mert a temető bevételeit mindenkor a lelkészek élvezték, könnyen megérthető, hogy Kádár plébános ur adományát a közgyűlés lelkes éljenzéssel fogadta, és azért neki jegyzőkönyvileg is köszönetet szavazott.

A Wimmer Károly nevét viselő alapítvány alapító levelének módosítása és néhány jelentéktelenebb ügy elintézése után a közgyűlés a délutáni órákban ért véget.

Ujdonságok.

Románc.

Aranyos pille száll a virágra,
Fehér liliom kelyhét kitárja:
Busan csendülnek harang-virágok:
Üzd el a lepkét mig meg nem bánod.
Megöli, csalja szép ifjuságod,
szép ifjuságod.

Fehér liliom nem hajt a szóra,
Kelyhét megnyitja, mézét kiszórja:
Aranyos pille ott ring-reng rajta,
Kelyhét megtépi, mézét ki issza,
Azután elszáll, nem is jön vissza.
Nem is jön vissza.

Fehér liliom busan magába,
Levele hullong, hervad virága,
Ma színét veszti, holnap illatját,
Gyászolja a kert legszebb halottját,
Harangvirágok be elsiratják,
Be el siratják!

Inczédi László.

— Kirándulás a pusztaszeri Árpád-szoborhoz. A mindszenti állami elemi iskolák tanítótestülete május hó 2-án az ezredévi iskolai emlékünnepet az Árpád-szobornál tartotta meg. Reggel 9 órakor a szentmise után indult a menet zászlók alatt, melyben az összes tanítók vezetésével 260 növendék vett részt a felsőbb osztályokból. A tanulók vig énekléssel vonultak Levelényen át Pusztaszerre, hova fél órai pihenés után 11 órakor érkeztek meg. Kellő szünet után festői csoportban helyezkedtek el a szobor körül s miután Vitos Gerő vezetésével a IV.-VI. osztályos tanulók a Hymnust elénekelték a már közölt sorrendben, hazafias szavakat, ének s Magyarország megkoszorúzott térképe előtti előadás következett. Befejezésül a IV. V. VI. oszt. tanulók a Szózatot énekelték el. Kádár Szilveszter plébános gondnoksági elnök igen hazafias érzelmű gyönyörű beszédet intézett a tanulók s a megjelentekhez. Mindszenti község előljárósága, a szegény tanulók között mintegy 600 db. perecet és sós-kiflit osztatott ki. Meg kell említenünk, hogy nagyban emelte az ünnepély fényét, hogy a szülők és tanúgybarátok is igen szép számmal jelentek meg az Árpád-szobornál. A vidéki kartársak közül ott voltak: Ángyán Tilda pusztaszeri tanítónő és Ángyán Zoltán baksi tanító. A hazavonulás szintén zászlók alatt énekelve történt, úgy hogy a tanulócsereg 6 óra után már Mindszenten volt. Ezen a tanulócsere nézve igen fontos s hazafias szempontból méltánylandó kirándulás igen szép időben a lehető legjobban sikerült. Csak gratulálhatunk a mindszenti tanítótestület hazafias vállalkozásához.

— Uj ártézi kut. Alig készült el valamennyire az újfalusi vízmű, máris megtagadta a szolgálatot a községháza előtti téren levő ártézi kut. Csövei több helyen megpedeztek, úgy hogy teljesen hasznavehetetlenek. A község képviselőtestülete elhatározta, hogy egy teljesen új kutat furat a régi kut helyén. Koczka István vásárhelyi kútfúró, aki a vállalatot elnyerte, már nagyban hozzá is fogott a munkálatokhoz és remélhető, hogy rövid időn belül az is ontani fogja a kristálytiszta üdítő italt.

— Elhunyt orvos. Horgosról értesítik lapunkat, hogy ott Buda Nándor dr. községi orvos alig két napi betegség után f. hó 2-án meghalt. Az elhunyt orvos tagja volt évek óta Csongrádvármegye törvényhatósági bizottságának, élénk részt vett a vármegyei közelet minden mozzanatában és még a három év előtt volt országos képviselőválasztás alkalmakor is éles megtámadásoknak, személyes meghurcoltatásoknak tette ki magát a Kelemen párt részéről. Az elhunyt orvost szerdán délután temették el, Horgos község népének impozáns részvételével.

— Uj iskolák Szegváron. A szomszédos községben 5 tantermes és kellő számú mellékhelyiségekből álló új iskolaház épül még ez évben. A közoktatásiügyi miniszter ennek az új iskolának az építési költségét visszarendelte a községnek, az állami iskolák fenntartására szolgáló évi 20,000 korona összegében, melyet a község fizetni köteles volna. Az új iskola felépítése után lehetővé fog válni Szegváron a ma szétszórtan levő iskolák központosítása.

— Színészek Mindszenten. Bölöni Mikó Gábor színigazgató mintegy 10 tagból álló társulatával néhány előadásra községünkben telepedett le es előadásait csütörtökön kezdte meg. Színre került Szigethy József: „A rászedett nagybácsi“ című négyfelvonásos vígjátéká. Lapunk szűk kerete nem engedi meg, hogy a vígjáték tartalmát ismertessük; ezt különben fölöslegesnek tartjuk azért is, mert egy régi darabot látunk fölleveníteni csupán, amely más társulatok repertoárjában „Csókon szerzett völegény“ címen szerepel. Az előadásról különben eleve is följegyezhetjük, hogy leszámítva a színpadi mizériákat, melyek a színpad kicsisége és alacsonyága miatt a hatást némileg megrontják, — összevágó, gördülékeny és kifogástalan volt. Az énekszámoknál azonban erősen éreztük a zenekart pótló zongora hiányát, amely bizony ily jól szervezett kis társulatnál nélkülözhetetlen. Ábrándos fuvolahangok szelid dallama elég kedves ugyan, meg szép is, de énekszámok kísérésére kissé soványka. Node műpártoló közönségünk, méltányolva az ambiciózus színházi vezetőség amugy is figyelemreméltó áldozatkészségét, bizonyára einéző lesz e kis zenei fogyatékosággal szemben, amely a színjátszó művész hangjának értékéből nem von le semmit. — Kitűnő alakítást mutattak be M. Sándor Ilka (Ábray Irén), aki nemcsak eleven játékaival, de kellemes hangjával is kiérdemelte a jelenvolt intelligens közönség tetszését és tapsait; Mikó Gábor (Ripacs) egyike volt a legjobb ripacsoknak és későbbi jelenében (Trauer, állatorvos) nagyon sikerült alakítást mutatott be és játékaival nagy derűtséget kellett. Móroly (Csontay Lőrinc) a nagybácsi szerepét elég kedélyesen játszotta végig. Lengyel (Béla) szép színpadi alak ugyan, de nem tudta kellőképp érvényre juttatni tudását, ami nyilván könnyebben sikerül neki, ha szerepét jobban betanulja és érzéssel játszik. Vértessy Laura (Róza Centifólia) kecses megjelenésével tünt ki. Kár, hogy e fiatal művészeleányt nagyobb szerepben nem lát-

hattuk. Jó volt még Vértessy Mihály (Futaki) és Eöryné (Nefelets), akik karakterisztikusan játszották meg a truppbeli falusi színészeket. — Az előadást az igazgató megtoldotta „Az iskola“ c. egyfelvonásos énekes bohózzal, amelyben Mikó (Vencel) és M. Sándor Ilka (Róza) arattak tapsokat. — Az eddigi előadásból ítélve, színészeink igazán megérdemlik a támogatást. —th.

— Ipari tanfolyamok Makón. A kereskedelemügyi miniszter értesítette az aradi ker. és iparkamarát, hogy a folyó évben a kamara területén több helyen óhajt szabó- és cipészipari tanfolyamokat rendezni. Mint értesülünk, Makón is tervbe van véve ilyen tanfolyam rendezése és pedig a szabóipari tanfolyam ugyancsak f. évi szeptember havában. A tanfolyamok ingyenesek lesznek s azon úgy az önálló, mint a segéd szakiparosok részt vehetnek.

— Galambosi Rozál tragédiája. Még a múlt hónap derekán történt Csongrádon, hogy Galambosi Rozál 21 éves szívbeteg leány kora reggel kiment a Tiszára, hogy vizet merítsen a szomszédos jóságok részére. Meg is telt az egyik kanta hamarjában, de amint a másikat is beledugta a szőke hullámokba, utolérte sajnálatra méltó betegsége: a szívbeteg s arccal a Tiszába bukott. Senki sem volt közelében, ki szerencsétlenségét látván, rajta segíthetett volna. Galambosi Rozál fölött összeesaptak a habok s a szeszélyes Tisza vidám csobogással vitte, sodorta magával a fiatal áldozatot. Otthon aggódó szülei nem tudták mire vélni távolmaradását, rosszat sejtve keresésére indultak. A leány azonban eltűnt, nem lelték sehol, csak az egyik kantát találták meg a tiszaparton. Nyilvánvalónak látszott a katasztrófa és ezért a szülők mindent elkövettek, hogy legalább holttestét megtalálják. Révész, csónakosok és dereglyések egész éjjelen és a következő napon hiába kutatták a Tisza hullámai között, nem találták. Fájó szívvel bár, de lassankint mégis belenyugodtak a szülők a változhatlanba, míg végre e hó 3-án megtörtént a szívetfacsaró vizontlátás. A mindszenti révészek fogták ki a már föloszlásnak induló hullát a Tiszából, amelyben a rögtön értesített szülők szerencsétlen leányukra ismertek. A holttestet, miután fölboncolták, a temetői halottasházból kísérték örök nyugalomra.

— Védekezés a postarablás ellen. Az utóbbi időben sűrűn előfordult postarablások, postahivatalokba történt betörések fokozottabb óvatosságra intik a postai személyzetet. — Hieronymi kereskedelemügyi miniszter ez körből most rendeletet bocsátott ki, amelyben körülményes utasítást ad arra vonatkozólag, hogy a postahivatalok mily intézkedéseket tegyenek a postaküldemények biztonsága érdekében. A hivatali helyiség lehetőleg kőből vagy égetett téglából épült házban, lehetőleg a postamester családja hálószobájának közelében legyen, vagy legalább is villamos vezérlő kösse össze a lakással; az ablakokat, ajtókat vastáblákkal lehessen elzárni, a vaspénztárt a földhöz, illetve padlóhoz kell helyezni. Egy régebbi rendelet hatályon kívül helyezésével kötelezi a postamestereket, hogy a 800 koronánál kevesebb javadalmazásúak is szerezenek be betörésmentes vaspénztárt. Küldöncökül, szolgálakul csak megbízható embereket szabad alkalmazni és azok védelmére szükség esetén ki kell kérni a csendőrség, vagy rendőrség segítségét. Olyan vidékekre, ahol a közbiztonság nem alapos, pénzküldeményeket csak nappali járatokkal szabad a hivataloknak továbbítani.

— Apad a Tisza. A hegyek vizét már tovavitték a folyók, vége az olvadásnak s így az áradásnak is. A Tisza vize is kezd visszatérni medrébe. Az apadás szinte szemmel látható. Néhány hét múlva teljesen normális lesz a Tisza képe.

— Fatelep-égés Kisteleken. Vasárnapra virradóra tűz ütött ki Alföldi Sámuel kisteleki fakereskedésében. Egy rakás faanyag leégett, de a kivonult tűzoltóság mentő munkája hamarosan lokalizálta a veszedelmet és elejét vette annak, hogy a könnyen égő, kiszáradt anyagban tápot nyert tűz nagyobb károkat okozhasson.

— Az öreg bakák. A válságos politikai helyzet a harmadévihez és tavalyihoz hasonló állapotokat fog — előreláthatólag — teremteni a hadseregben. Az ujoncok megajánlásával olyan messze vagyunk, hogy jóslásokba sem lehet bocsátkozni affelől, mikor váltják fel a rekruták a most harmadik évüket szolgáló legénységet. Nagyon valószínű, hogy az öreg katonákat az idén is vissza tartják arra a 3 hónapra, melyet a véderő törvény megenged s hogy aztán meg a tartalékosokat hívják be. Az öreg katonák máris szivszorongva gondolnak arra az eshetőségre, hogy ujoncok hiányában tovább kell a prófunton élniök és hogy ismét csak ők lesznek azok, akiknek igazi áldozatot kell hozniok a parlamenti anarkiáért.

— Marólugot ivott. Az, hogy a marólugot több helyen — meggondolatlanul, olyan helyen hagyják, melyen gyermekek által is könnyen elérhető, már sok szerencsétlenségnek, gyászoknak és siralomnak lett az okozója: sok ártaflan gyermek életét oltotta már ki az így vigyázatlanul hagyott marólúg, sok szülét ítélte már el e miatt a bíróság és az emberek mégsem lesznek elővigyázatosabbak. — A marólugnak megynkben ma is, évről-évre több gyermekélet lesz az áldozata. Majdnem áldozata lett ennek a napokban Kis Bálint kbnikosnak Erzsébet nevű 7 éves leánykájá is, aki — mialatt szülei egy vendégüket kikísérték, — beosont a kamrába és ott az ablakpárkányon levő, maróluggal telt üveget lemelve, annak tartalmát felhajtotta. A tüzes folyadék persze rögtön összeégette a gyermek száját és torkát, sikoltozott s erre a megremült szülék Lerohanva, ahogy a bajt látták, rögtön orvosért futottak, aki megfelelő ellenmérget gyors alkalmazásával megmentette a gyermek életét. Az orvos — kötelességszerűen — bejelentette az esetet a rendőrhatalóságnál s a vizsgálat kiderítette, hogy ez esetben a szüléket nem terheli semmi gondatlanság.

— Tanítóképző-intézetbe való felvétel. A kiskunfélegyházi m. kir. állami tanítóképző-intézetnél az 1905—6. iskolai évre az I. évfolyamba felvétetik 30 növendék. Ezek közül 4 egész ingyenes ellátásban, 21 pedig 5-től 20 koronáig terjedő mérsékelt havi díjért részesül teljes ellátásban; 5 künnlakó 8—15 kor. pénzbeli segélyben részesül. A kedvezmények a közép, vagy polgári iskola IV. osztályát végzett kitűnő és jeles előmenetelű növendékeknek fognak adományoztatni. A pályázati kérvények folyóévi május hó 31-ig az intézet igazgatóságához nyújtandók be.

— Krumpliamisítás. Ki gondolná, hogy a föld ez egyszerű termékét is hamisítják. Pedig ez is meggesik. Különösen tavasz felé hozzák nagy mennyiségben forgalomba a hamis új krumplit, amely főleg piacokon és csemege kereskedésekben található. A hamis új krumplit régi krumpliból készítik, még pedig oly módon, hogy az öreg, összeaszott kisebb fajta krumplit néhány napig vízbe áztatják, míg a fölszívott víz folytán rendes, telt formát kapnak. Akkor azután homokkal addig dörzsölik, amíg a régi bőr lehámlik és egy új, az új krumplióhoz hasonló héj képződik. Ezután a napon kissé megszáritják, zsákba töltik, közbe egy kis homokot tesznek és készen van az új krumpli. Van ezenkívül még több hasonló módszer, melynek alapján

az új krumplit lehet előállítani, de mindnek az a hibája, hogy az ilyen módon kikészített krumpli ize lényegesen rosszabb, mint az igazi új krumplió, sőt nemritkán élvezhetetlen, illetve a busás haszon végett készül.

— Szerencsétlenség a kompnál. Dinyés István csongrádi gazda április 29-én esti 8 órakor egy szénával megrakott szekéren a városból kifelé igyekezett a rétre. Mikor a Tiszán való átkelésnél a szekérral a kompa hajtatott, a lovai megbokrosodtak valamitől és egyenesen belerohantak a Tisza hullámába. Csakhamar a szerencsétlenség színhelyén termelt Nagy István révész, beledobta magát a Tiszába és sikerült is Dinyést a folyóból kimentenie; a lovak és a kocsik azonban belevesztek a Tiszába.

— Igazság. Két atyafi kölcsönös becsület-sértési ügyében kellett ítéletet mondani a bírónak, aki szerette volna békésen elintézni az ügyet, de a felek makacszkodtak és nem akartak békülni. Végre a bíró a következő kérdést intézte a felekhez:

— Kovács Pál, maga számárnak nevezte Sánta Pétert; maga pedig Tóth János azt mondotta Kovács Pálnak, hogy ökö. Hát igaz-e ez?

Mindkettő felkiáltott:

— Igaz! Igaz!

— No ita igaz — szolt rájuk stentori hangon a bíró — akkor mit pereskednek? . . .

— Cigány mathezis. Második hete volt már, hogy a négy more hüvösön ült, valami lopásért, anélkül, hogy kilettek volna még hallgatva.

— Instálom alásan tekintetes ur — szolt a furaingosabbik a közeledő hajduhoz — mikor les azs-azs ítélet? hiszen már vagy nyolc hete, hogy itt vagyunk.

— Még itt is mersz hazudni, te gazember! hát nem ma a másdik hete, hogy itt vagytok?

— Eltetszett felejtteni, kirem sipen, hogy négyen vagyunk . . .

CSARNOK.

Egy kis leány emlékkönyvébe.

Mint virág a napsugárt,
Fülemile a bus magányt,
Mint fűszál a harmatot,
Mint rab a szabadságot,
Mint méh az édes mézet,
Haldokló az életet,
Mint beteg a gyógyulást,
Szomjazó a hús forrást,
Mint fáradt a pihenést,
Álmatlan az ébredést,
Ugy szeretlek téged
Édes üdvösségem,
Szerelmem, mindenem.

Ketskés Győző.

A gazdagság.

— Mozaik. —

A mai világban alig játszik valami olyan hatalmas szerepet, mint a gazdagság, a pénz. Ritkán esik szó valakiről a nélkül, hogy meg ne kérdeznék, hogyan áll, mennyije lehet az illetőnek. A hosszúság mértéke a méter, a súlyé a kiló — az emberi méltóságé a pénz. Így van ez manapság. Mintha bizony az ember értékét a pénz adná meg, mintha bizony csak az volna ember, legalább nagy ember, a ki ezresekkel dobálózhatik, ezt kellene hinnünk a világ szerencsétlen folyása szeriut. Ha száz évvel ezelőtt azt mondta valaki hogy az ember tulajdonképpen a bárónál kezdődik, akinek legalább százezer koronányi vagyona van. Egyik fölfogás nevetségesebb mint a másik s ha mégis lépten-nyomon találkozunk velük, annak magyarázata az a régi igazság,

hogy nincs az az örült nézet, amelynek ne akadna az emberek közt pártolója.

Mintha az egyiptomi sötétség szállotta volna meg az emberek fejét, annyira elvakította őket az anyagi gondolkodás, amelyet épen a világosság legnagyobb ellensége a felvilágosodottság üres jelszava alatt árasztott szét a világon. Vakság, sötétség vár mind azokra, akik elhagyják azt, aki, mint a világ világossága, egyedül mondhatta magáról: én vagyok az út, igazság és élet. Akinek nem ez az irányítója, az letért a jó útról, elveszté az igazságot s a legnagyobb veszély fenyegeti életét. Sorsa: bolyongás, tévelygés és vége a halál. De hát hogyan is vélekedik a világ világossága a gazdagságról? Élete: a szegénység apotheozisa. Tanítása: boldogok a lelki szegények, mert övék a menyeknek országa. — Könnyebb a tevének áthataladni a tü fokán, mint a gazdagnak bejutni a menyek országába.

Ez világos beszéd, de mit szolt hozzá az élet?

Néhány történetke jutott eszembe, felelet helyett elmondom azokat, habár nem ismeretlenek, mert nem új dolgok, hisz százszor is megismétlődnek, csak a szereplők változnak.

I.

Egymás mellett állottak a dugszegény patolája és szegény zsellérjének viskója. Mindkettőben egy-egy leány várt a megfelelő örökségre: az egyik minden kacérsága s pompája dacára inkább ruát, mint szép; a másik egyszerű, igénytelen, de kedves, mint a mezők virága. Egyszer önzetlennek mutatta magát a gazdagság; a világfí a szépséget keresve beleszeretett a szegény zsellérleányba, boldogsággal kecsegtette s mi lett a dolog vége? — Elvette a dugszegény leányát, mert azt kacér pompájában még szebbnek találta.

II.

Megbetegedett mindkét nő. Egyiket szive bánata sorvasztotta, a másik lakodalmán szerette a sorvasztó nyavalyát. Jött az orvos s mindkettőnek azt mondta, hogy csak éghajlat változtatás segíthet rajta. Aki tehette, elment Abbáziába s meggyógyult, — a másikon megkönyörült a halál s elvitte a sirba.

III.

Egy rokkant katona járt a vidéken. Vénységére koldulnia kellett, mert a módos atyafiak közül senki sem akarta befogadni a hazátlant. Egyszer valaki megkönyörült rajta, egy sorsjegyet adott neki, hátha szerencsés lesz vele. Tényleg nyert, 60.000 koronát. Egymásután kapta ezután rokonaitól a sok levelet, — mindegyik barátságos otthonnal kínálta azt, akit ezelőtt ciutasított.

IV.

Nagyszabásu elektromos mű létesítéséről volt szó, okos emberek tanácskoztak ott. Elegen lettek volna, egyikük mégis azt indítványozta, hogy a gyűlésre hívják meg a helybeli tőkepénzes urat is, aki különben ostoba volt mint a föld. Az egyik zsűritag a meghívást kifogásolta, mivel, mint megjegyzé a tanácskozáshoz csak értelmes emberek alkalmasak. Az első indítványát föntartva azt felelte, hogy a tőkepénzes urnak helyet biztosít vagyona is a zsűri tagjai közt. — És a többség e szerint döntött.

V.

Az uraság szarvasai tönkre tették szegény szomszédja mezejét. A kárvallott hiába iparkodott az uraságtól békés uton kárpótlást szerezni, kénytelen volt pereskedni. A tárgya-

lás előtt való napon a törvényt ülő bizottság helyszíni szemlét tartott a károsult birtokán, ami után a kastélyban fényes lakoma következett. — Másnap a szegény parasztot kérésével elutasították.

VI.

N. író tehetsége tagadhatatlan, ámbar művei, amelyekben az erkölcsöket lábbal tiporta, ezer léleknek váltak gyilkosává. Egyszer egy ismerőse szemére vetette, hogy iratai megmétélyezik az olvasó közönséget, amire ő egész nyugodtan azt felelte: — de nekem meg ezeket szereztek.

VII.

Haldoklott a dús gazdag, legjobban az gyötörte, hogy a világtól és szép jószágától válnia kell. Hitétől élete megfosztotta, azért így beszélt halálos ágyán: — Csak tudnám, van-e örökkévalóság? Ha igen, fél vagyonomat odaadnám, hogy ott is boldog lehessenek.

A körülállók egyike, egy semmibe vett inas, közbevágtott:

— Van örök boldogság, de azt pénzért nem árulják.

Könczöl Antal.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

Nyilt-tér.

E rovatban közlöttékért nem vállal felelősséget a szerkesztő.

Bucsuzó.

Mindazon jóbarátaimnak és ismerőseimnek, kiktől távozásom alkalmából az idő rövidsége miatt nem bucsuzhattam el, ezután mondok szívből jövő Isten-hozzádot.

Mindszent, 1905. május 2.

Elek Ignác.

Horváth Antal könyvnyomtató műintézetéből, 1905.

Üzlet-áthelyezés.

A nagyérdemű közönség szíves tudomására hozom, hogy **CZIPÉSZ-ÜZLETETEM** özv. **Marton Mihályné** házából a **Bartha Julián-féle** házba helyeztem át. Beoszes pártfogást kér **KOROM LAJOS**, cipész.

Bokor **Izsó**

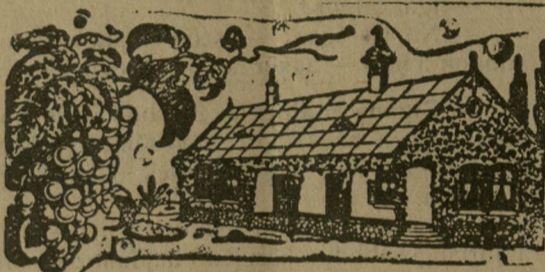
órás és ékszerész

Szeged, Kelemen-utca 7-ik szám.

a Lengyel-palota átellenében.

— Ajánl —

mindenféle divatos ékszert, menyasszonyi nászajándéknak alkalmas dísz tárgyakat, továbbá valódi svájci és hazai gyártmányu zsebórákat. — Nagy választék fali-, inga-, irodai és ébresztő-órákban, valamint ékszerekben. — Régi aranyat veszek vagy becserelek a legmagasabb árban új, divatos tárgyakért. — Vidéki megrendelések különös gondnal és figyelemmel gyorsan és lelkiismeretesen eszközöltetnek. Nem tetsző tárgyak a legnagyobb készséggel — — — — — kicseréltetnek. — — — — —

Szőlőlugast

10-10

ültessünk minden ház mellé és kertjeinkben föld és homoktalajon.

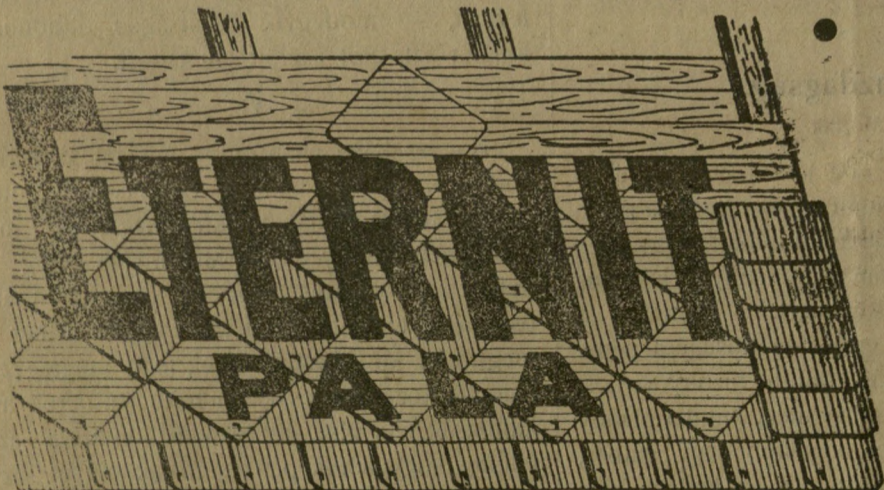
A szőlő hazánkban mindenütt megterem s nincsen oly ház, melynek fala mellett a legcsekélyebb gondozással felnevelhető nem volna, ezenkívül más épületeknek, kerteknek, kerítéseknek stb. a legremekbbségre, anélkül, hogy legkevesebb helyet is elfoglalna az egyébre használható részekből. Ez a legháladosabb gyümölcs, mert minden évben terem.

Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas, (bár mind kúszó természetű, mert nagyobb része ha megnő is, termést nem hoz. Ezért sokan nem érték el eredményt eddig. Hol lugasnak alkalmas fajokat ültettek, azok bőven ellájták házukat az egész szőlőérés idején a legkifűnőbb muskatály és más édes szőlőkkel.

A fajok ismertetésére vonatkozó színes fénynyomatu katalógus bárkinek ingyen és bérmentve küldetik meg, aki címét egy levelezőlapon tudatja. Borfajú szőlőoltványok is még nagy mennyiségben kaphatók leszállított áron. Borok családi fogyasztásra 50 l. és feljebb olcsó árban és „Delavare“ sima, ültetéshez és ebből borminta.

Érmelléki első szőlőoltványtelep
-- Nagy-Kágya, Biharmegye. --

A JELENKOR LEGJOBB TETŐFEDÉSI ANYAGA

MAGYARORSZÁGI KÖZPONT:
ETERNIT MŰVEK HATSCHÉK LAJOS
BUDAPEST-VI., ANDRÁSSY-ÚT 33.

Remek

üdvözlőkártya és képeslap a legszebb kivitelben egyedül **Horváth Antal** papírüzletében szereshető be.

KISS

szerencsése

NAGY!

Ki eddig még soha szerencsekísérletet nem tett az osztálysorsjátékban, vegyen egy szerencsesorsjegyet **KISS** bankházában, mert

KISS szerencsése NAGY!

Kinek még eddig az osztálysorsjátékban eredménye nem volt, tegyen kísérletet **KISS** bankházában, mert

KISS szerencsése NAGY!

Több ezer fél nyert a lefolyt sorsjátékokban nagyobb nyereményeket **KISS** bankházában.

Az eddigi huzásoknál szerencsénk volt már

Háromszor a jutalmat

600.000 kor. **1,800,000**

és egy nagy nyereményt

400.000 koronát **400.000**

Összesen 2,200.000

4 sorsjegyre koronát t. vevőinknek kifizetni.

Minden egyes huzás után közzétesszük a legnagyobb budapesti hírlapokban a nálunk nyert sorsjegyek jegyzékét, úgy, hogy mindenki meggyőződhetik, miszerint t. vevőinknek különösen kedvez a szerencse.

Kihuzott nyeremények azonnal kifizettetnek!

Kisérlelje meg szerencsését **KISS** bankházában, mert

KISS szerencsése NAGY!

A **XVI.** sorsjáték I-ső osztályának huzása folyó évi május hó

25 és 26-án lesz.

Az I. osztályu sorsjegyek árai:

- Egy nyolcad 1 K 50 f
- Egy negyed 3 K — f
- Egy fél . . . 6 K — f
- Egy egész . 12 K — f

Kiss Károly és Társa

a magyar kir. szab. osztály-sorsjáték főelárusító-helye

Budapest, VII., Erzsébet-körút 19. sz.

KISS-féle sorsjegyek kaphatók

Büchler Gábornál, Mindszentén.